

Opsamling på workshopen fra Årsmødet 2025

Forældre blev bedt om at sætte ord på deres bekymringer, forhåbninger og mulige løsninger i forbindelse med implementeringen af Mangfoldige Børnefællesskaber. Arbejdsgruppen har samlet alle udsagn under de tre overskrifter, og vi har desuden forsøgt at gruppere udsagn ud fra følgende overvejelser:

Hænger nogle udsagn sammen?

Er der udsagn, der for os som SB og skole er svære at rykke på, fordi de peger på strukturelle og politiske problemer og løsninger?

Hvad vil arbejdsgruppen foreslå, at SB og skole går videre med umiddelbart?

Bekymringer

1. Fokus: At fokus rettes på de få
2. Opmærksomhed på *alle* børn: hvordan 'ser' vi både dem med særlige behov og dem uden? Gælder også på klasseniveau; de velfungerende må ikke blive glemt.
3. Ofre: Hvad med børn, der bliver udsat for noget voldsomt, når andre børn er i affekt?
4. Beredskab: Er der en plan, når det går galt? Bliver den fulgt, og ved de voksne, hvad de skal?
5. Tilskuere: Hvordan samles op på tilskuere i svære situationer og forældre til de involverede børn?
6. Sproglige forviklinger: Forældre bruger et mere direkte sprog om problemer end fagpersonalet gør. Kan besværliggøre dialog.
7. Manglende dialog med forældre: Kan forældres tilbydes møder, hvor der er reel tid til dialog?
8. Kultur og faglighed: Kan og vil personalet følge med?
9. Lærerne: Føler lærerne at praksis virker? Skal de spørges?
10. Ledelse: Er der ledelsesopbakning til fagpersonalet i de spidse situationer?
11. Tidsperspektiv: Er vi hurtige nok til at lære af erfaringer og justere?
12. Værtsskab: Får børnene en god velkomst, fx i morgen-KKF0?

Strukturelle udfordringer

Af disse 12 udsagn handler nogle, i hvert fald delvist, om strukturelle udfordringer, som SB ikke kan ændre, men måske nok overveje, hvordan vi vil håndtere. Særligt: **6**, der har med både pædagogik og GDPR at gøre; **7**, der kan handle om ressourcer; og **8**, der trækker tråde til kultur i bred forstand, både på og udenfor skolen.

Arbejdsgruppens anbefalinger

At vi fokuserer på praksis fremadrettet og formulering af klare strategier, underbygget af viden om eksisterende praksis og med inddragelse af konkrete eksempler og statistisk materiale. Til det arbejde vil vi anbefale inddragelse af både personalets- og børnenes erfaringer, f.eks. via elevråd, spørgeskemaer og måske lukkede/anonymiserede interviews.

Forhåbninger

1. Fysiske og menneskelige rammer, der inkluderer alle
2. Ingen mobning – begge veje, så både børn med og uden mærkater passer på hinanden
3. Forældrefællesskaber for forældre med børn med særlige behov, der hjælper hinanden
4. Åbenhed og tryghed
5. At ingen bliver påvirket negativt
6. At der for alvor bliver plads til alle
7. At undervisningens kvalitet løftes, bedre mulighed for differentiering af undervisningen og greb, der kommer alle børn til gode
8. Bedre til at forstå hinandens forskelle og handle konstruktivt og hensigtsmæssigt
9. Flere gode værktøjer
10. Større søgning
11. Gladere voksne giver fastholdelse
12. En god plan giver glattere voksne
13. På sigt mere inkluderende arbejdspladser og uddannelsesinstitutioner
14. Dynamisk allokering – har ledelsen en ressourcereserve til problemløsning?
15. At visionen lykkes

Strukturelle udfordringer

Af disse 15 udsagn handler nogle, i hvert fald delvist, om strukturelle udfordringer, som SB ikke kan ændre, men måske nok overveje, hvordan vi vil håndtere. Særligt: 13, 14 og 15, der alle i nogen grad handler om økonomiske rammer og samfundets indretning.

Arbejdsgruppens anbefalinger

Igen, at vi fokuserer på praksis, altså hvordan vi 'gør' skole. Ud fra de 15 forhåbninger, vil det give mening at fokusere særligt på mobning, omgangstone, bedre mellemmenneskelig forståelse og værktøjer hertil, og styrkede forældrefællesskaber. Igen, som i første anbefaling, vil formuleringen af klare strategier baseret på viden og konkrete cases, hjælpe med at klæde både lærere, ledelse, børn og forældre bedre på til at støtte og håndtere Mangfoldige Børnefællesskaber.

Løsninger

1. Åbenhed giver viden og normaliserer, at nogle børn har særlige behov
2. Åbenhed giver rummelighed og normalisering af specialbehov
3. Uddannelse til forældre, så de bakker op om inklusionen
4. Kommunikation med forældre om tiltag
5. Fortsat uddannelse
6. Ansætte specialiseret personale
7. Åbenhed om udfordringer fra forældre til børn, der har det svært
8. Forældre kan selv fortælle om vanskeligheder, så forældregruppen er informeret og kan tage de rette hensyn på trods af at skolen måske ikke må sige så meget
9. Tid til det
10. Møder med forældre, hvor man taler med og ikke til forældrene
11. Tydelig anti-mobbe politik og anti-vold
12. Tolærerordning hele vejen til 9. klasse
13. Co-teaching, hvor de ældste elever underviser de yngste, a la legegruppen

Strukturelle udfordringer

- ✓ Passer pengene?
- ✓ Kommunikation: Kan skolen kommunikere rettidigt og præcist nok om episoder under hensynstagen til GDPR?
- ✓ Hvordan vil en vikar navigere i det her?
- ✓ Er to lærere nok til så mange børn med specialbehov? Er der ikke behov for en tredje?
- ✓ Sæt skolerne fri
- ✓ Var det en ide med et kommunalt vikarkorps af specialuddannede vikarer eller ressourcepersoner, der kan sætte ind ved særlige behov eller kriser?
- ✓ Store problemer = behov for flere ressourcer
- ✓ At der kommer flere ressourcer

Arbejdsgruppens anbefalinger

- Kan vi få nogle konkrete hændelser, vi kan forholde os til? F.eks. en medarbejder, der fortæller
- Kan vi få personalet mere i tale?
- Hvordan sikrer vi, at børn, der kommer i klemme i andre børns affekt også får hjælp og opmærksomhed?
- Kan der udarbejdes en kommunikationsmodel, der strukturerer måden man kommunikerer om hændelser på?